

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **M. K.**, rod. P., nar. X. v B., štátnej občianky S., bývajúcej v N., zastúpenej V. P., zástupkyňou na prijímanie písomností, bývajúcou v T., v konaní **o uznanie cudzozemského rozhodnutia o rozvođe manželstva navrhovateľky s P. K.**, nar. X. v C., štátnym občanom N., bývajúcim v N., vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 10 Cudz 152/2008, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. apríla 2009, č.k. 10 Cudz 152/2008-20, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. apríla 2009, č.k. 10 Cudz 152/2008-20, **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 7. apríla 2009, č.k. 10 Cudz 152/2008-20, zastavil konanie o návrhu navrhovateľky na uznanie rozsudku Obvodného súdu Gießen, Nemecká spolková republika, zo dňa 28.1.2003, sp. zn. 27 F 217/02, právoplatného dňa 18.03.2003, o rozvođe manželstva s P. K.. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a navrhovateľke prostredníctvom Daňového úradu Bratislava I vrátil zaplatený súdny poplatok. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že konanie zastavil podľa § 68c ods. 3 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov, nakoľko navrhovateľka nedoplnila svoj návrh o požadované zákonné náležitosti (konkrétne o originál alebo overenú kópiu osvedčenia o štátnom občianstve, čestné vyhlásenie o neexistencii prekážky skôr začatej veci a informáciu o bydlisku P. K.), a to i napriek tomu, že ju na doplnenie súd vyzval uznesením z 20. februára 2009, č.k. 10 Cudz 152/2008-17, ktoré zástupkyňa na doručovanie písomností prevzala osobne dňa 6.3.2009. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146

ods. 1 písm. c/ O.s.p. a o vrátení súdneho poplatku podľa § 11 ods. 1 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom uviedla, že výzva súdu jej nebola doručená, preto potrebné náležitosti nemohla doplniť v stanovenej lehote. V snahe o nápravu navrhovateľka v odvolaní všetky požadované náležitosti predložila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu (§ 10 ods. 2 O.s.p.) v prvom rade skúmal, či bolo odvolanie podané v lehote. Po oboznámení sa s údajmi na poštovej obálke súd zistil, že poštová pečiatka je nečitateľná a nie je možné určiť presný dátum, kedy bola zásielka s odvolaním odovzdaná na poštovú prepravu, pričom vznikla odôvodnená pochybnosť o včasnosti jej podania, nakoľko zo súdneho spisu je zrejmé, že odvolanie bolo súdu doručené dňa 19.6.2009 a lehota na podanie odvolania uplynula dňom 1.6.2009. Za účelom prešetrenia týchto skutočností bol spis vrátený krajskému súdu, ktorému sa však ani po viacerých šetreniach nepodarilo požadované skutočnosti zistiť. Vzhľadom k uvedenému a s poukazom na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 331/04 zo 16. marca 2005, podľa ktorého „vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich nesplnení, ale ich nesplnenie musí byť preukázané mimo rozumných pochybností, a teda pokiaľ súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol“, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky nemohol odmietnuť ako podané oneskorene, ale sa ním musel zaoberať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky následne rozhodnutie krajského súdu preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pričom dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné a rozhodnutie je treba zrušiť.

Podľa § 68c zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov z návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Návrh musí obsahovať označenie cudzieho rozhodnutia, názov orgánu, ktorý ho

vydal, dátum právoplatnosti cudzieho rozhodnutia alebo údaj o jeho vykonateľnosti a zoznam listín, ktoré sa k návrhu pripájajú. Návrh treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník konania dostal jeden rovnopis. Navrhovateľ je tiež povinný k návrhu pripojiť originál alebo úradne osvedčenú kópiu cudzieho rozhodnutia v plnom znení, potvrdenie príslušného cudzieho orgánu o právoplatnosti alebo vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia alebo o tom, že rozhodnutie už nemožno napadnúť riadnym opravným prostriedkom, listinné dôkazy o tom, že nie je daná prekážka uznania alebo vyhlásenie druhého účastníka, že na jej skúmaní netrvá, a úradne osvedčené preklady pripojených listín do slovenského jazyka. Podľa odseku 3 tohto ustanovenia súd vyzve navrhovateľa, aby neúplný návrh v určenej lehote nie kratšej ako 15 dní doplnil. Ak sa napriek výzve súdu návrh neopraví alebo nedoplní a pre tento nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd konanie zastaví. O tomto následku musí byť navrhovateľ poučený.

Podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Podľa § 221 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Podľa § 223 O.s.p. odvolací súd rozhoduje rozsudkom, ak potvrdzuje alebo mení rozsudok; inak rozhoduje uznesením.

Keďže navrhovateľka odstránila nedostatky svojho návrhu tak, že spolu s odvolaním predložila chýbajúce zákonom predpísané náležitosti potrebné na rozhodnutie o uznaní cudzozemského rozhodnutia podľa § 68c ods. 2 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov, t.j. originál osvedčenia o štátnom občianstve, čestné vyhlásenie o neexistencii prekážky skôr začatej veci a informáciu o bydlisku P. K., čím došlo k odpadnutiu dôvodov, pre ktoré bolo vydané zastavujúce uznesenie, a teda k naplneniu dôvodov na jeho zrušenie podľa § 221 ods. 1 písm. i/ O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Na záver Najvyšší súd Slovenskej republiky podotýka, že ak by rozhodol inak a stotožnil sa s rozhodnutím krajského súdu o zastavení konania pre nedoplnenie náležitostí návrhu na uznanie cudzozemského rozhodnutia, porušil by tým ústavné právo navrhovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a odňal by jej tým možnosť konať pred súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. marca 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová